

BUKOV pelet

“Strugara Radanović”

Najsavremeniji pelet nemačkog kvaliteta “KAL” razlikuje nas od drugih:

- procenat zbijenosti drvene mase iznosi 5,72%;
- u procesu sušenja koristimo ciklone sa vrućim vazduhom, a ne otvorenim plamenom;
- u našem peletu nema sagorelih čestica;
- rezultat je bolja kaloričnost peleta i manje pepela.

Kontakt telefon:

060/517-82-82, Jelena

ULTRAMEDM

U L T R A Z V U Č N A O R D I N A C I J A

**Ultrazvučna dijagnostika
Internista
Ginekološki pregledi
Laboratorijske usluge**

☎ 061/1614901

novo: endokrinolog

☎ 061/1614903

Zdravlje i prevencija pre svega

STARČEVO , KESTENOVA 10A

РЕЦИКЛИРАЈМО!

Придружите нам се у очувању планете!

Рециклажа ПЕТ амбалаже је једноставан начин да заједно смањимо загађење и сачувамо ресурсе. Свака пластична флаша коју рециклирате чини разлику. Ваш допринос има директни утицај на очување природе и будућности наших генерација. Укључите се данас - рециклирајте ПЕТ амбалажу и будите део позитивне промене. Сваки гест добре воље има велики ефекат!

* * *

Јавите се Месној заједници Старчево на телефон: 013/631-144 ради додатних информација где, кад и како можете одлагати пластичну (ПЕТ) амбалажу у рециклажне контејнере који су однедавно постаљени у нашем месту.

МЗ Старчево
ЈКП "Старчевац"
ЈКП "Хигијена"

Слика

У НОВОМ РУХУ - најстарија зграда сада има најновију фасаду

Месечне локалне новине

СТАРЧЕВАЧКЕ НОВИНЕ

ГОДИНА: XXXII

БРОЈ: **381**

31.АВГУСТ 2025.

НЕМА ЦЕНУ

Издаје

**Креативни културни клуб
Моше Пијаде 12, Старчево 26232**

Главни и одговорни уредник
Милена Јовишић.

Редакцијски колеџијум:

Петар Андрејић (оснивач), **Јордан Филиповић**, **Зорана Штековић**, **Предраг Станковић**, **Марко Ивошевић**, **Далибор Мергел**, **Вера Шкулић**, **Петар Орешковић** (спорт), **протојереј Зоран Малетић** (црква), **Данијела Пећанин** (школа). Технички секретар: **Јована Горуновић**,
Фото, насловна: **Исидора Јовић**

Web:

www.starcevo.org.rs

E-mail

snovine94@hotmail.com

Телефон

063/565-752,

Тираж

1200

СТАРЧЕВАЧКЕ новине први пут су изашле **јуна 1994.** године.

Уписане су у Регистар медија под бројем: NV001048

///

Информатор СМЗ Старчево

СР - Каталогизација у публикацији Народна библиотека Србије, Београд
32+659.3(497.113)
СТАРЧЕВАЧКЕ новине : месечне локалне новине / главни и одговорни уредник Милена Јовишић.
- Год. 1, бр. 1 (1994) - Панчево: Креативни културни клуб, 1995- (Панчево: Графо колор 2024). - 30 цм Доступно и на: <http://www.starcevo.org.rs>. - Месечно. ISSN 1821-407X = Старчевачке новине
COBISS.SR-ID 103785735

ЛЕТЊИ ПРОГРАМ ПО 29. ПУТ У СТАРЧЕВУ “Дани дружења 2025”

Старчевачки летњи програм ове године одржан је у два блока. Први, у периоду 26-29. јуна, а наставак је уследио од 25. јула до 10. августа - у њих 17 дана одржано је педесетак програма, а обележене су и обе славе

Овогодишње “Дане дружења” отворили су старчевачки извиђачи, својим истоименим тродневним вишебојем који је отпочео у петак, 25. јула, а завршио се у недељу 27. јула. Током ова три дана, у дворишту старчевачке школе никао је камп сачињен од различитих шатора који је окупио скауте из Ниша, Ваљева, Велике Плана, Липа код Смедерева, Беле Цркве, Обреновца и Београда. Готово стотину извиђача продефиловало је кроз парк до Трга неолита где је приређено отварање скаутских активности. Након свечаног строја, извиђачи у категорији *аван-турист* и *испирживача*, у петак увече, имали су ноћни оријентациони поход на коме су показивали и примену одређених извиђачких вештина, а такмичење се неставило и током суботе, када су се, као најмлађа категорија, овом надметању прикључили и *пољетарци*. Све екипе биле су у мешаном саставу, сачињене по градовима, што је овогодишњем дружењу дало посебну чар. Током суботе, одрасли у извиђачком покрету, имали су такмичење у припреми извиђачког пасуља, док је суботње вече било резервисано за културно-забавни програм на коме су се скаутски надметали у што бољем анимирању публике кроз скечеве и песму. Наравно, било је прилике и за посету музеју историје Старчева и разгледање знаменитости нашег места. Резултат вишебоја био је у другом плану, а оно што је било важно је упознавање нових другара и презентовање Старчева у најбољем светлу.

Другог дана летњег програма, у малој сали Дома културе приређен је прави кулинарски спектакл под називом “*Банатски гушћ*”. Др Слободан Чавић, професор посластичарства и пекарства на Академији струковних студија у Београду на Од-

секу Високе хотелијерске школе, као главни мајстор, и Горица Лакић, наставница посластичарства у школама у Крагујевцу и Панчеву, у улози асистента, приредили су интерактивно вече пред бројном заинтересованом публиком која је све време учествовала кроз питања, снимање потеза или чак и у асистенцији при раду. Намера овог перформанса је да прикаже културно наслеђе на један опипљив начин, па је тако одабрано да се демонстрира припрема *Васине тортије*, која је традиционално спремана у овим крајевима за посебне прилике. Почело је теоретским уводом са историјским освртом на развој банатске кухиње и објашњење изабране посланице, односно гушта, која се већ деценијама припрема у Банату, а затим се прешло на двосатну практичну демонстрацију у којој је приказан и објашњен поступак израде Васине торте, уз дегустацију и освежење на крају, на задовољство присутних. Ово вече приређено је у сарадњи са удружењем “*Парус*”.

Треће вече летњег програма, у недељу, 27. јуна, било је резервисано за наступ алтернативних рок група. Публици су се представили београдски бенд “Не једем слатко” и панчевачки “Штрафт”. Киша је омела да се наступ одржи на Тргу, па је догађај премештен у малу салу Дома културе. “Не једем слатко” је наступ са ауторским песмама које припремају за свој први албум. Мешавина рок, панк и фанки музике фино је размрдала публику, која је два пута тражила и бис. Након тога наступио је “Штрафт”, такође са ауторским песмама, који је успео и да додатно подигне атмосферу. Иако публика махом није знала речи песама, добре вибрације терале су на стални покрет, па је након завршетка свирке, закључено да је треба поновити, што су пожелели и чланови оба бенда.

Рајковић, Вукосављевић и Арсенијевић

Наредног дана, у понедељак, 28. јула, састали су се љубитељи игре с доминама. У просторијама Клуба инвалида рада, у популарној “Пензији“, такмичари су се надметали за што бољи поредак, али и за награде које су припремили организатори. Најбољи ове године био је Лука Рајковић, док су друго и треће место понели Вујадин Вукосављевић и Милан Арсенијевић.

Чајанка у музеју

Осма по реду *Чајанка у музеју* одржана је у понедељак, 28. јула, у галерији старчевачког музеја. Ово издање “Чајанке” обележиле су четири теме о којима су говорили гости, а и публика се радо укључивла у разговор. Започело се причом о голубарству из искуства Зорана Петрова Налета који је голубове заволео још у детињству. Затим је Вера Шкулић, агроинфлуенсерка, говорила о женама и младима у пољопривреди. Публика се те вечери упознала са ручним радом Јелене Стојанов која већ десет година прави лутке. На крају се причало о фолклору у Старчеву у епохи коју је обележио Жарко Мојсиловић, кореограф и један од оснивача КУД-а “Неолит”.

Четврти дан затворио је старчевачки тамбурашки оркестар “Неолит”, наступом на Тргу. Добро познат састав, поново је одушевио присутне, а пријатно јулско летње вече употпунило

је атмосферу. Тамбурашки концерт био је изузетно широког репертоара. Тако је публика могла чути класичне тамбурашке песме, али и хитове популарне народне музике Томе Здравковића и Мирослава Илића, па све до рок обрада у тамбурашком извођењу рок хитова попут *Лиле цвајлу* “Бијелог дугмета” или *Зеница блуз* “Забрањеног пушења”. Пред сам крај наступа, таман када су тамбураши хтели да концерт приведу крају, публика је захтевала да чује још по нешто, па су кренуле и жење. “Неолит” је одговорио изазову и продужио свирку до пуна два сата програма.

Пре пет година Месна заједница је утемељила признање *Заслужни Старчевац*. Оно се додељује ученицима генерације и “вуковцима” старчевачке основне школе, као и истакнутим појединцима, удружењима грађана и спортским клубовима који су својим залагањем и резултатима оставили трајни печат у локалној заједници. Ове године лауреати су: Марија Барбара, ученица генерације ОШ “Вук Стефановић Караџић”, Дуња Вењац, Марко Пендић, Страхиња Јаковљевић и Нађа Рестац, “вуковци”, сликар Будо Славковић и Плесни студио “Балерина” за допринос развоју културе, протојерей Зоран Малетић, за допринос развоју локалне заједнице, Удружење жена “Неолит”, за допринос очувању традиције и Чудо академија “Јочић”, за изузетан допринос развоју спорта у Старчеву. Признања су подељена на пригодној свечаности која је одржана у галерији старчевачког музеја, дан пред Огњену Марију, славу МЗ Старчево.

Београдски гудачки квартет је својом успешном концертном ангажованошћу и широком медијском заступљеношћу ушао у ред водећих српских камерних ансамбала. Квартет је наступао у свим већим градовима наше земље и на свим битнијим музичким фестивалима, а имао је и неколико успешних турнеја у Италији, Немачкој и САД-у. Има и четири издата цд-а. Стога, била је права част да је на њиховој мапи наступа уписано и Старчево. Услед лошег времена концерт је, уместо на Тргу, одржан у малој сали Дома културе, која је за ову прилику била и посебно декорисана. Концерт је отворен избором из Вивалдије-

вих “Годишњих доба“, популарном класиком попут Баха, Дворжака и Шостаковича, где је квартет показао висок уметнички сензибилитет. Публика је изузетно лепо реаговала на популарне филмске композиције “Мирис жене“ и “Андерграунд танго“. Квартет је концерт завршио са обрадама рок нумера које је публика наградила сјајним аплаузом па је позван и бис. Пуна сала и изузетно пажљива публика, говоре да Старчеву оваква музика прија и да је потребно свакако поновити. Чланови квартета су: Невенка Татић и Владимир Васиљевић, виолине, Ивана Гладовић Ерчић, виола и Ирина Васиљевић Дамљановић, виолончело.

Дан Старчева и слава Месне заједнице, Огњена Марија, обележени су резањем славског колача 30. јула. У присуству великог броја званица међу којима су били и чланови градске владе, славски колач је пререзао јереј Недељко Санчанин. Присутнима се пригодним словом обратио Петар Андрејић, председник МЗ Старчево, а свечаност је настављена коктелом у свечаној сали Месне заједнице.

Као што то традиција налаже на славски дан одиграна је ревијална фудбалска утакмица на Општинском стадиону. Старчевци су овом приликом угостили омладински тим ОФК Београда, а меч је завршен победом домаћина с резултатом 1:0. Једини пагодак на утакмици постигао је Филип Остојић пред крај сусрета. Утакмица је одиграна пред око 150 гледалаца.

Годинама уназад, на Огњену Марију, Друштво пчелара “Старчево“ окупља чланство и колеге са разних страна у свом месту. Дружење и размену искустава су започели на базару на Тргу неолита где су изложили мед и остале пчелиње производе, али и пчеларски репроматеријал. Било је ту и разне корисне литературе, а могле су да се купе и младице медоносног тибетанског аниса. Истовремено, у пуној малој сали Дома културе одржано је стручно предавање проф. др Снежане Милосављевић, специјалисте ветеринарске медицине, из Пожаревца. Она је говорила о заштити пчела од болести и начинима превентиве. Домаћини су потом гостима приредили обилазак старчевачког музеја.

Исто поподне на Тргу неолита приређен је базар меда, пића, рукотворина и хране. Осим старчевачких удружења жена, пчелара и дестилера, представили су се и излагачи из шире околине са својим производима тако да је за свакога било по нешто. Била је ту читава палета пчеларских и дестилерских производа, домаћих посластица вредних удружења жена, као и њихових ручно прављених играчака, корпица, накита и још много тога. Пријатно вече је измамило Старчевце и њихове госте да обиђу базар и пазаре јединствене и квалитетне производе који се могу наћи на оваквим продајним изложбама.

Трг неолита у Старчеву достигао је врхунац дечије радости захваљујући одличном наступу клоуна Шашавка. У свом препознатљивом стилу, Шашавко је наступ започео необично - шетњом преко Трга, током које је својом ведрином и шалом окупљао децу и родитеље, водећи их до бине. Затим је уследила динамичан програм препун смеха, шаљивих прича и балонских креација које су одушевиле најмлађе, али и маме и тате. Шашавко је играо, покретао децу на плес и игру, а све је кулминирало чаролијом балона од сапунице које су деца с одушевљењем јурила по Тргу. Наступ није завршен силаском са бине већ

је Шашавко остао у свом веселачком елементу и након званичног програма, прошетао кроз центар Старчева и наставио да размењује шале и осмехе са пролазницима свих узраста, што је била још једна у низу потврда да смех и радост немају године.

Евергрин

Вече носталгије и емоција обележио је наступ Наде Попаз, која је на бини у вечерњим сатима извела неке од најлепших старих шлагера. Како сама каже, “тешко је било одабрати које ћу уврстити у наступ”. Са топлим гласом и посебном сценском енергијом, Нада је публици пренела најлепше музичке тренутке који су настали протеклих 50 година, изводећи песме које су некада пуниле сале како ових простора тако и широм света. Публика је певушила заједно са њом, а многи су и видљиво заиграли на препознате ритмове. Нада Попаз је двосатним наступом још једном показала да шлагери не старе и да искрена интерпретација и срце у песми увек пронађу пут до публике. Њеним наступом завршио се и програм шестог “дана дружења”.

Поподне и увече, на Тргу и у парку одржавао се вашар, а у кафићима се могла чути музика уживо.

Клуб инвалида рада био је поприште окршаја коцкицама, у популарној игри јамб. Као и сваке године, љубитељи ове игре дружили су се читаво поподне у четвртак, последњег јулског дана. Након занимљивих партија прво место припало је Душану Радосављевићу, други је био Зоран Радоичић, а трећи Милан Арсенијевић.

Радосављевић, Радоичић и Арсенијевић

Друго вече славе обележила је још једна свирка на Тргу неолита која се може кратко описати и као “вече изненађења”. Свирка је најављена као “Креативни неред и специјални гости” и планирано је да траје око два сата. Међутим трајала чак три и по сата, наступала су три бенда уз још један посебан перформанс. Пред око стотину љубитеља рок и панк звука, програм је отворила омољича група “Ми и они” са програмом старих рок песама на акустичној гитари, што је загрејало публику. Након њих наступио је “Креативни неред” који је оправдао очекивања покренувши присутне на игру. У програму су уврстили како своје ауторске песме, добро познате локалној публици, тако и обраде рок, панк и ска хитова, уз констатно певање публике. Након њих уследио је премијерни наступ нашег суграђанина кинеске националности Луке Кангизе. Свој наступ је почео обраћањем “Ја сам Лука, живим у Старчеву и волим Србију” након чега је одсвирао две песме на рок гитари. Иако има свега седам година, већ три године активно свира, те је наступом одушевио све присутне. Након њега уследила је група “Рокфелер” у свом пуном саставу са члановима из Омољнице и Панчева, која је екс-Ју хитовима завршила програм.

Лука

Турнир у одбојци на песку одржан је у петак, 1. августа. Мноштво младих одбојкаша узело је учешће на овом турниру у спорту који има дугу традицију и високи квалитет. Младе наде старчевачког Борца и други пријављени, надметали су се у више категорија: прво место у микс-пионери такмичењу освојила је екипа коју су чинили С. Југа, Н. Блазовић, Л. Недић и С. Рњак, друго место припало је тиму К. Влаховић, М. Ерор и Ј. Туркаља, а треће скипи у којој су играли В. Теофиловић, И. Оморац и Т. Булхалтер. Централно надметање био је “Чика Борин меморијал”. После занимљивих одбојкашких сусрета и мноштва бравура најбољи су били Војкан и Страле, друго место припало је двојцу Данило и Душан, а треће Столету и Милошу.

Одбојкаши

Победили: Рингишпил

Турнир у малом фудбалу одржан је на травнатом терену Општинског стадиона, а учествовале су четири екипе. Играло се по систему *свако са сваким*, а након узбудљивих мечева турнир је освојила екипа “Рингишпил”, друго место припало је тиму “Три тачке”, док је трећи био “Ципирипи”. Најбољи играч турнира је Никола Ђирковић, а најбољи голман је Матија Балчаковић.

Старчевачки музеј је и током овогодишњих “Дана дружења” приредио “Неолитску ноћ” за све посетиоце који су желели да у вечерњем термину обиђу све поставке музеја. Са Трга неолита пуштане су пројекције кратких филмова о локалитету *Старчево-Град*, о будућем археолошком парку старчевачке културе и о исхрани у неолиту. У музеју је посетиоце дочекивао водич у костиму неолићанина са којим су посетиоци обилазили поставке. Било је ту гостију из Београда, Панчева, Војловице и једна - Холанђанка. Многи су радо седели на тераси у дворишту музеја и уз освежење уживали у свежој августовској ноћи с погледом на неолитске кућице.

Неолитска ноћ

Програм осме вечери, затворио је наступ панчевачког ди-џеја Марка Војинова, познатијег под псеудонимом Марко Мопуа. Његова карактеристика су обраде претежно старих домаћих поп и рок хитова, којима даје потпуно нов аранжман. Током трајања наступа присутно је било цупкање на Тргу и у парку како пролазника тако и наменске публике којима је овај нови звук очигледно пријао.

Такмичење у припремању гулаша одржано је на Општинском стадиону у башти кафане “Борац” у суботу, 2. августа. Надметало се осам котлића, а након дегустације сваког од припремљених специјалитета жири се одлучио за следећи поредак: најкуснији гулаш припремио је Миљан Младеновић, другопласирани је Бранислав Ђуришић, док је треће место припало кулинарском тиму који је предводио Владимир Бан.

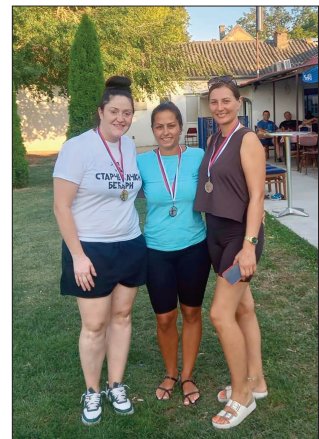
Најбољи кувари

Београђани у гостима

Ревизијална кошаркашка утакмица између Баскетбол клуба “Старчево” и КК-а “Лајтхаус” из Београда одиграна је на тартан-терену у дворишту школе. Овај меч пружио је мноштво лепих потеза и занимљиву утакмицу, а крајњи резултат описује изједначеност ривала - “Старчево” је славило са 67:64. Најбољи учинак пружио је играч домаћих Никола Маринковић.

Општински стадион био је поприште и традиционалног одмеравања снаге на такмичењу у бацању камена са рамена по први пут у обе категорије! Што се мушкараца тиче, учествовало је 17 такмичара, а најјачи је био Дарко Јанићијевић. Друго место припало је Милошу Дојчиновићу, док је трећепласирани камен хитноу Стефан Вењац. Камен су бацале и даме, а од седам учесница три су се издвојиле: Јелена Тасић, на првом месту, Кристина Живковић, друга, и Драгана Илић, трећа по снази.

Отварање изложбе

Галерија “Босм” отворила је врата још једној новој изложби, овога пута у оквиру “Дана дружења”. По први пут у Старчеву имали смо прилике да угостимо Мају Ђуровић, награђивану академску уметницу из Београда, која је изложила део опуса својих мозаика. Изложба је названа “Следећи пут”, а у себи садржи и аутобиографске елементе који кроз несавакидашњи израз за ову технику приказују реалне емоције које се комбинују са посебним одразом позадине. Као увод у вече али и након отварања приређен је и посебно музичко извођење на клавиру Димитрија Јоцића који је извео део ауторских композиција које су инспирисане византијским староцрквеним појањем са елементима аликвотног певања. Ова несавакидашња комбинација звукова произведена уснама, језиком и грлом у комбинацији са клавиром одушевила је присутне и потпуно испунила простор галерије, за још једно лепо вече у “Босму”.

Освештавање Храма Огњене Марије у Старчеву

У присуству свештенства, великог броја верника и Архиепископа вршачког и Митрополита банатског Никанора у недељу, 3. августа, освештан је новоизграђени храм посвећен Огњеној Марији.

Поподне тог десетог “дана дружења” у Клубу инвалида рада окупили су се играчи ремија. Након дуготрајних карташких партија прво место понео је Зоран Радоичић, други је био Стева Милакара, а трећи Милан Арсенијевић коме је ово била трећа медаља с овогодишњих “Дана дружења”.

Радоичић, Милакара и Арсенијевић

Предвече на Тргу обележила је магија. Нестабилно време изненада се резведрило омогућивши да се одржи најављени мађоничарски шоу. Представу је извео Игор Трифунов који је без сумње најистакнутији српски мађоничар савремене сцене, са низом награда од којих је највећи успех четврто место на светском првенству у триковима. Старчевачкој публици обратио се са десетином интерактивних изведби које су одушевиле не само децу, већ и родитеље и остале присутне. Извлачење белих голубова из свилених марамица, цртеж који говори, игре са несташним канапом и трикови са картама само су неке од тачака. Приликом сваке занимљиво је било и то да је имао асистента изабраног од малишана из публике, на њихово опште усхићење. А свако је добио и посебно обликован балон у неки од облика животиње, каците, срца... Балони су се у разним креираним облицима даривали присутнима и након представе, па је свако понео и једну додатну успомену у свој дом.

Увек добро посећена изложба кућних љубимаца и ове године, у парку у центру, окупила је велики број излагача. Било је, као и сваки пут, највише паса, свих раса и величина, али публика је могла да види и два морска прасета, неколико маца, кавез са птицама и једног великог белог зеку! Сви љубимци, након што би прешли почасни круг, добили би награду у виду хране или играчке.

Љубимци у парку

Исте вечери у “Чаплин бару” одржан је паб-квиз. У надметању у знању учествовало је осам тимова, а победила је екипа “Нојдорф”, другопласирани су били “Само ову ноћ”, а трећи “Делиријум тременс”. Учесници су тестирали знање у десет различитих области, где су три области биле везане за Војводину и јужни Банат.

Први кошаркашки дан отворио је програм “Дана дружења” предвиђен за уторак, 5. август. Турнир школе кошарке КК-а “Борац” одржан је на терену у дворишту наше школе. Прво место припало је екипи “Ренџерси” за коју су наступали Виктор Рамадановић, Ана Раду, Игор Терзић и Матеја Тасковић. Друго место освојила је екипа “Лејкерси” за коју су играли Андреј Алексовски, Дуња Навала, Невена Терзић и Вељко Костић, док је трећепласиран био тим “Борца” у саставу Матеја Живковић, Богдан Ратић, Јакша Димитријевић и Милица Димитријевић. Млади кошаркаши надметали су се и у шуту слободних бацања, а првој место освојио је Богдан Ратић, други је био Матеја Тасковић, а трећа Ана Раду.

□ Готово свако вече, пре или после програма, али и када програма није било, на бини на Тргу прорадила би Ћус-каоница Јоване Ложајић за клинце и клинцезе.

Турнир у игри на 64 поља одржан је у “Кафаници Терза”. Шахисти су се надметали у игри свако са сваким, након чега су се издвојила три најбоља мајстора ове игре. Прво место освојио је др Миша Соколовић, друго Зоран Терзић, док је треће место припало Петру Орешковићу. Турнир је судио: проф. мр Стефан Павлов.

Након дуго времена, ове године је поново организован турнир у популарној друштвеној игри *Не љући се човече*. Поподне дванаестог “дана дружења” у просторијама старчевачких пензионера бацала се коцкица и помицали су се играчи на табли, а након занимљивих финиша победио је Мирко Стојић.

Дванаесто вече “Дана дружења” поново је испунило парк у центру, који је био место радости, игре и сећања. У организацији удружења “Пагус”, деца и родитељи заједно су оживели игре које су некада биле свакодневица, а данас готово заборављене. Играли су се кликери, клис и чуле - игре које су се последњи пут активно играле на улицама Старчево пре неколико деценија. Вече је започело игром кликера, уз занимљиву причу о пореклу и историји ових куглица у Банату. Затим је уследио - клис, некада

омиљена игра широм Балкана, а коју су сада радо играли и родитељи. Презентацију игре су водили гости из Вршца - Хасан Хеља и Бранислав Вила, познаваоци старих дечијих игара. За крај вечери представљена је посебна игра - чуле, аутентична за Старчево и заборављена више од пола века. Захваљујући "Пагусу" ова игра је реконструисана. Закључак свих присутних био је јасан - оваква дружења морају да постану традиција, јер квалитетна игра на отвореном простору нема праву замену.

Гулашијада

Такмичењем у припреми гулаша отпочео је програм у среду, 6. августа. Испред кафе "Чаплин" окупили су се кулinari и током читавог поподнева мирисале су ђаконије. Након искушавања нешта жирија, одређено је и то чији је гулаш најукуснији, а та ласкава титула припала је Зорану Петровићу, други је био котлић Љубише Костића, а пехар за треће место подигао је Никола Петровић.

Мини-баскет турнир одржан је исто поподне на терену у школи. Првој место освојила је екипа "Глодари" за коју су играли Његош Алексић, Вук Јовановић и Борис Драгуша. Други су били "Булси" у саставу Вук Влаховић, Коста Кокановић и Михајло Исаиловић, а трећи "Нагетси" - Васа Аћа, Немања Јанићијевић, Петар Славковић и Андреј Костић. У такмичењу у шуту за два поена прво место освојио је Коста Кокановић, други је био Немања Јанићијевић, а трећи Андреј Костић.

Победници турнира у мини-баскет категорији

Вече је било резервисана за дечију позоришну представу. Тако су се на Тргу неолита поново окупили бројни малишани, али и друге заинтересовани суграђани. Испред бине су постављене столице, али и лежи бегови за што бољи угођај, уз неизбежне кокице. У исто време на бини је све било спремно за изведбу представе "Златокоса и принц", позориштанцета "Јеленица" из Београда, која се са нестрпљењем чекала. Кроз песму, игру и раскошне костиме, представа је пренела снажну поруку: љубав побеђује мржњу, правда неправду, а добро увек тријумфује над злом. И тако је представа у трајању од 45 минута држала свима пажњу. Публика је уживала у динамичној изведби, а деца су са одушевљењем пратила сваки тренутак.

Представа за децу

Након представе приређено је и колективно ђускање на бини у организацији суграђанке Јоване Ложајић.

Такмичење у пикаду за сениоре одржано је у просторијама пензионера у некадашњем "Волејболу" у четвртак, 7. августа. Победник овог надметања у прецизности био је Миша Јовановић, другопласирана је Нада Шаула, а трећи Мирко Стојић.

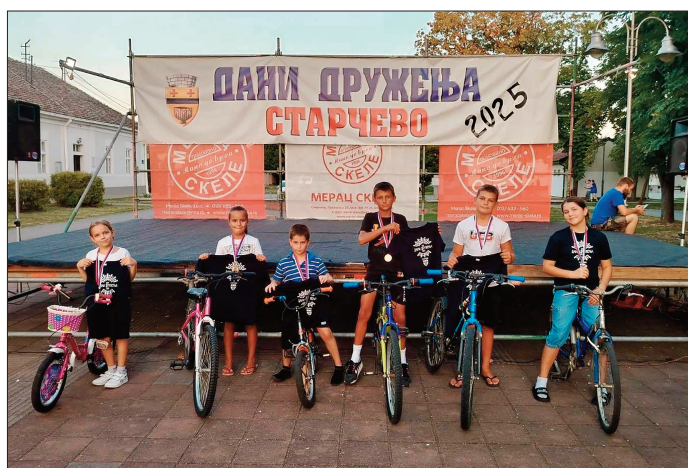
Пикадо

Љубитељи историје и авантуре имали су по први пут прилику да на један занимљив начин упознају прошлост Старчева, која се сада на леп начин чува у старчевачком музеју. Удружење "Пагус", приредило је "потрага у музеју", која је подразумевала пажљиво посматрање изложбе и проницљиво закључивање и повезивање чињеница, како би се испунили тражени задаци. А они су били подељени на три нивоа тежине, па се савладавањем првог прелазио на сваки следећи степен. Ова игра окупила је девет екипа које су биле мешаног састава. Претежно родитељи са децом и другарске екипе. Победила је екипа "Јана и Маја", која се надметала ван конкуренције, па је прво место у такмичарском делу заузела екипа "Фудбалери", следи "Барселона" која је на потрагу дошла чак из Зајечара, а треће место припало је екипи "Маслачак". Сви присутни добили су и награде у виду сувенира Старчева.

Потрага у музеју

Ролеријадом - програмом за клинцe и клинцезе завршен је програм четрнаестог дана овогодишњег дружења. Као и увек, интересовање је било велико, а дружење уз ролане на Тргу завршено је томболом на којој су подељени ролери и опрема за ролане, слаткиши, мајице са амблемом овогодишњих “Дана дружења”, па чак и једна овећа лубеница коју је даровао Пера Аћа!

Бициклијада је догађај који редовно окупи мноштво клинаца и клинцеза са њиховим машинама на такмичењу у спорој возњи бицикала. Они су се ове године у петак, 8. августа, надметали у две категорије. Код старијих, највештији је био Михајло Исаиловић, одмах затим Милица Бркић, док је трећи стигао Алекса Исаиловић. Код млађих, најспорија је била Ана Исаиловић, потом Никола Бркић и на крају Сара Петровић. Сви они, као уосталом и сви победници на такмичењима у летњем програму, добили су медаље и мајице “Дана дружења”.

Петнаесто вече нашег богатог летњег програма припао је старчевачком културно-уметничком друштву које се представило са чак осам разноврсних тачака. На сцени су наступили дечији, извођачки и ансамбл ветерана, приказавши богатство

ЛЕТЊИ ПРОГРАМ СУ ОРГАНИЗОВАЛИ:

Месна заједница Старчево, Дом културе, Креативни културни клуб, Паагус, спортски клубови и удружења грађана уз подршку волонтера и ЈКП-а “Старчевац”.

наше фолклорне баштине. Низале су се игре из Гњилана, Груже, Лесковца, Пирота, Влашке игре, Криви вир, игре из Пчиње и Димитровграда, свака са аутентичним костимима и ритмовима. Више од 300 посетилаца окупило се да поздрави фолклораше КУД-а “Неолит” и нису штедели аплаузе, овације и речи хвале. Многи су у публици и сами поскакивали у месту, пратећи тактове. Оркестар који је свирао уживо, уз кореографије и певање са бине, константно су подизали атмосферу. По завршетку последње припремљене тачке, оркестар је, на одушевљење присутних, наставио да свира Ужичко коло, у које су се, поред фолклораша, спонтано укључили и мештани, па се весело коло потегло дуж Трга.

Дан посвећен Светом Пантелејмону, заштитнику цркве у Доњем крају, и храмовна слава, обележени су у суботу, 9. августа. Иако су у прошлости вањар и луна парк у порти цркве и око ње били масовнији део ове прославе, *Пантелеје*, ове године забележено је и велико окупљање житеља Старчева на самој литургији.

Претпоследњи, 16. дан овогодишњег летњег програма завршен је међународним ветеранским турниром који је окупио рагби заљубљенике из Србије и региона. Турнир је свечано отворила екипа *рагби мама*, која је одиграла ревијални меч у дисциплини “тач”, уносећи додатну дозу радости и спортског духа у овај догађај. Посетиоци су могли да уживају у динамичним утакмицама, дружењу и атмосфери испуњеној љубављу према рагбију. Догађај је још једном показао да рагби спаја људе свих генерација и чува спортски дух без обзира на године.

Рагби-маме

Ловачким окупљањем на стрелишту крај старчевачког хиподрома отпочео је последњи, 17. дан дружења. Надметање у гађању глиненних голубова дисциплина је која редовно окупља велики број лоиваца из јужног Баната, а тако је било и овај пут. Након гађања успостављен је следећи поредак - скипно: прво место освојили су ловци из Банатског Новог Села, друго место Козјак, а треће стрелци из Панчева. У појединачној конкуренцији најбољи стрелац је био Ненад Војинов, другопласирани је био Милан Пејић, а трећи Цвета Остојин.

Ловачки дан

Најбољи у шуту тројки

“Дани дружења”, 29. по реду, завршени су након 17 дана у недељу, 10. августа, надметањем млађих пионира у кошарци. То је уједно био и трећи овогодишњи турнир у организацији КК-а “Борац”. После занимљивих мечева победили су Панчевци, екипа “Виртус”, док су други били “Бандити” из Старчево (Лука Савановић, Његош Алексић, Лука Теофиловић и Тодор Келсевић), а трећи “Борци” (Лука Бојовић, Урош Топић, Виктор Колар, Петар Секулић и Немања Јанићијевић). Најбољи *ипројкаши* били су: Борис Драгуша, Вук Јовановић и Његош Алексић.

(ш.м. СН)

ХОЋЕТЕ “СТАРЧЕВАЧКЕ НОВИНЕ” НА КУЋНУ АДРЕСУ?

Уколико желите да “Старчевачке новине” добијате на кућну адресу, обратите се редакцији СН или у МЗ Старчево (тел. 631-144). Уплатом поштанских и трошкова слања од 60 динара по примерку обезбедићете редовно добијање “Старчевачких новина” на вашу кућну адресу или на адресу онога коме желите да их пошаљете било где у свету!

DTL Podunavlje

Tu smo komšije!

www.dtl.rs

ГРАД ПАНЧЕВО суфинансира пројекат “Старчево у фокусу 2“.

У оквиру овог пројекта реализовани су неки од текстова у овом броју “Старчевачких новина”

www.vetstanicamimic.co.rs

МИНИЋ

ХВАЛА ВАМ
што користите наше услуге!

STR "LUKA"

Lenjinova 37A

Borisa Kidriča 61

SVRATI NA
MINUTA

Prodavnice
mešovite
robe

POTREBNA RADNIČA!

RAFAELO

ZA VAS RADI 0-24h

HVALA VAM
ŠTO STE NAŠE MUŠTERIJE

DISKONT PIČA "GAJBA"

Veliki izbor pića po povoljnim cenama

veleprodaja pića

Hladni napici

Info telefon: 060/56-55-579

Radno vreme:

Radnim danima 8-18
subotom 8-16

Pančevački put 75 Starčevo

ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ
"Водовод и канализација" Панчево

Користи́мо
воду
рационално!

Лице с насловнице: Велизар Ћирковић, човек од заната

Мајсторска радионица

Наш суграђанин Велизар Ћирковић је надалеко познат по својим мајсторским вештинама. Не постоји ништа што не може да направи од метала, па тако по његовим речима нема ни један силос у Војводини у коме неки витални део није он начинио. Да није само браварија његова вештина показао је тако што је, али само у свом дворишту, обављао зидарске, армирачке и тесарске радове и готово без помоћи других мајстора сазидао своју кућу. Разговарали смо са њим о свему томе.

Где сте рођени и како је текло Ваше школовање?

- Рођен сам 14. фебруара 1963. године у новопазарском селу Жуњевиће. Тамо сам завршио основну, а потом у Новом Пазару и средњу машинску школу. Након завршетка школе 1981. године дошао сам у Старчево где и сада живим.

Где сте се засновали први радни однос?

- Недуго након доласка у ове крајеве запослио сам се у "Утви" где сам радио све до 2003. године. Радио сам као бравар - алатничар и тамо стекао велико искуство. "Утва" је у почетку била добра фирма, али је касније, као и све друге, почела полако да пропада па сам решио да се опробам у приватном сектору, будући да сам првенствено као алатничар имао велико знање.

Како сте се ту снашли?

- У почетку сам радио сам и помагала ми је само жена. Касније ми се придружио братанац који је остао све време са мном. Често су ми помагали и синови нарочито код већих теренских послова. Фирма је све време успешно пословала, али нисам желео да се "ширим" већ је све остало у породичном окружењу. Од пре четири месеца сам у пензији, а фирма је прешла у власништво братанца. И даље радим, колико могу.

Велизар Ћирковић

Које сте све послове обављали и имали нешто специфично?

- Мислим да нема послова у браварији које нисам радио, а пошто нисам класични бравар, него алатничар, све специфичности није имао ко да ради већ су долазили мени. Тако је било и у "Утви" и, наравно, наставило се. Скоро да нема силоса и фабрика сточне хране у којим нисам био. Углавном сам радио на процесној опреми и кад год је био неко проблем звали су мене.

Са киме све сарађујете?

- У почетку сам сарађивао са фирмом "Мирекс" која се у међувремену угасила, а сада највише са "Статиком" из Ковина у којој ради наш суграђанин Златко Радочај. Изузетно добру сарадњу имам и са превозником Мићом Златковићем који је увек спреман за помоћ. Поред тога, сарађујем и са ЈКП-ом "Старчевац" још од 2010. године. Скоро сва игралишта, мобилијар, бицикларнике и огласне табле сам направио за наше јавно комунално предузеће и Месну заједницу. Рад

на тим пословима није толико исплатив јер су то углавном мали послови, али је то на неки начин и мој допринос локалној заједници.

Реците нам нешто о Вашој породици.

- Оженио сам се 1988. године супругом Милодарком Петровић и са њом имам два сина. Душана смо добили 1989. године, а Марка 1992. Обојица су запослени ван моје фирме, али ми помажу кад год могу.

Хоби, интересовања?

- Десетак година сам био члан старчевачког добровољног ватрогасног друштва са којим сам освајао многе медаље на такмичењима. Зато што много волим да путујем, био сам члан и секретар Ферилалног савеза у Панчеву. У младости сам ишао на неколико радних акција, а на Палићу сам био и командант бригаде.

Предраг
Сћанковић

Сачувајмо прошлост од заборавља

□ Музеј у нашем месту наставља да ради на формирању колекција старих докумената, књига, разгледница, кованог и папирног новца, црно-белих фотографија и других старих предмета из свакодневног живота како бисмо сачували од заборава како су наши преци живели у Старчеву у протеклим вековима. Музеј, такође, стоји на располагању власницима старих докумената и фотографија који су вољни да позајме исте ради скенирања, после чега би им све било уредно враћено. На тај начин музеј ће употпуњавати електронски депо и на тај савремени начин чувати драгоцене податке. Све то ствара

могућност организовања тематских изложби и издавања каталога јер наше место има богату прошлост. С друге стране, музеј је ту да на најбољи начин презентује прошлост као сећање на људе који су некад овде живели, радили и градили Старчево за бољу будућност својих потомака - нас. Дајмо свој допринос за будуће генерације.

ДОДЕЉЕНА ПРИЗНАЊА “ЗАСЛУЖНИ СТАРЧЕВАЦ” ЗА 2025. ГОДИНУ

ЛОКАЛНА ЗАЈЕДНИЦА НАГРАЂУЈЕ НАЈБОЉЕ

Награђени Старчевци (и они који су у њихово име примили признање)

Од пре пет године МЗ Старчево додељује признања појединцима и колективима који су се нарочито истакли у локалној заједници. Установљавање признања “Заслужни Старчевац” плод је одређења да се награде резултати и залагања наших суграђана и поспешу их на даљи успешан рад. Ово-годишња признања уручена су, поводом Огњене Марије, Дана Старчева, на свечаности одржаној у нашем музеју 28. јула, а уручио их је Петар Андрејић, председник Месне заједнице Старчево.

Плакета је најпре уручена “вуковцима” и ученици генерације наше школе. Ученик генерације **Марија Барбара** је током свог школовања била пример рада, дисциплине и посвећености. По природи тиха и повучена, али ништа мање доследна, од-

говорна и истрајна, што значи уложити труд када је најтеже, остати скроман када се постиже највише и увек давати све од себе. Њена радозналост, упорност и љубав према знању учинили су је правим примером како се знање носи с достојанством. И у друштву је пријатељ који не тражи пажњу, али увек види када је неком потребна. Увек спремна да помогне, да саслуша, да буде ослонац - тихо, скромно, искрено. “Вуковац” **Марко Пендић** је ученик каквог сваки разред пожели да има. Тих, скроман, ненаметљив, али зато увек присутан тамо где су рад, знање и дисциплина. Његов труд и залагање су свакодневни, а осим што је бриљирао у учioniци, ређао је успехе и на спортском терену. Дисциплинован, издржљив, посвећен - постигао је успехе, али никада их није носио као титулу. Ван терена прави је пример фер-плеја, колегијалности и праве мере. Његова реч је искрена, његова помоћ другу тиха, али сигурна, његова присутност драгоцен. “Вуковац” **Дуња Вењац** је вредна, радна и дисциплинована девојчица. Она је скромна, али и одлучна у својим жељама да буде одличан и

примеран ђак. Све своје обавезе извршавала је на време, спремна за сваки час. Сваку своју петицу је заслужено добила и оправдала. Добра је другарица, дружељубива и увек спремна да сваком помогне око учења или у решавању неког другог проблема. “Вуковац” **Страхиња Јаковљевић** је одличан ученик са свим петицама. Осим *Вукове* добитник је и *Досијејеве дипломе* из предмета хемија. Вредан, радан, са лакоћом стиче, усваја и примењује нова знања. Више интересовања показује ка природним наукама што је и показао на такмичењима. Одличан у кошарци, члан школског кошаркашког тима. Породица је његова база која га усмерава и мотивише ка правим животним вредностима. “Вуковац” **Нађа Рестац** је одличан ученик са свим петицама. Одличне резултате постигла је из предмета биологија и физичко и здравствено васпитање и тиме стекла две *Досијејеве дипломе*. Са одбојкашким екипом наше школе освајала је одличја. Нађа је вредна, радна, прецизна и одговорна према својим обавезама. Њена сфера интересовања је широка, од природних наука, преко

спорта па до музике и уметности. Класи је изузетна креативност.

Протојереј **Зоран Малетић**, рођен 1960. године у Великој Илови, општина Прњавор (БиХ). Основну школу завршио је у родном селу, а богословију у манастиру Крка у Далмацији. Године 1982. рукоположен у свештенички чин, а исте године добија парохију у Новом Козјаку код Алибунара. По потреби службе 1992. године премештен је у Старчево. За време његовог службовања детаљно је реновиран храм Светог Пантелејмона изнутра, споља и осликано 400 квадрата фресака, а сређен је и Парохијски дом. Крајем 2018. године купљен је плац за нову цркву, посвећену Светој Великомученици Марини - Огњеној Марији, 2021. године почето је зидање храма који је завршен и опремљен ове године, а освештење храма догодило се 3. августа. Након тога протојереј Зоран је отишао у заслужену пензију. Ожењен је и има двоје деце и унук. Примио је признање за развој локалне заједнице.

Сликар **Будо Славоковић** је рођен 1951. године у селу Жуњевиће код Новог Па-

зара. Од 1960. године се са породицом за стално настанио у Старчеву где је завршио основну школу, а затим средњу техничку у Панчеву. Своје школовање је наставио у Београду где је завршио Вишу педагошку школу, ликовни одсек. Кратко је радио у просвети као наставник ликовне културе. Био је запослен у “Петрохемији” до пензионисања. Сликарством озбиљније почиње да се бави почетком 1970-тих. Био је један од оснивача ликовне групе “Фрањо Радочај” у Старчеву. Члан је уметничког савета галерије “Босм” од оснивања. Имао је око 15 самосталних изложби и учествовао на близу 200 групних. Учесник је бројних ликовних колонија у земљи и иностранству. Члан је струковних удружења УЛУС-а и УЛУВ-а. Ожењен је Златаном са којом има две ћерке и од њих четири унука. Примео је признање за допринос неговању и промоцији ликовне уметности у Старчеву.

Плесни студио “Балерина” је 17 година са нама. Основан је 2008. године, а оснивач, уметнички руководилац, међународни судија и кореограф је Владислава Пиши Војводић. Његова мисија од првог дана јесте да деци и младима из Старчева пружи врхунску плесну и гимнастичку едукацију кроз уметност, покрет и дисциплину. Током 17 година континуираног рада, Студио је израстао у једно од најважнијих уметничких упоришта за младе у јужном Банату. До данас је кроз њега прошло преко 600 плесача, узроста од 3 до 25 година. Многи од њих наставили су свој развој на професионалним сценама, у образовању и педагошком раду, док се многи и даље с љубављу рекреативно баве плесом и гимнастиком. Кроз рад са децом, студио тежи не само да развије плесне вештине, већ и да кроз уметност подстакне самопоуздање, дисциплину и тимски дух. Плесни студио “Балерина” остаје посвећен мисији да уметност и покрет учине доступним сваком детету сада и у годинама које долазе. Додељено је признање за допринос развоју културе у локалној заједници.

Удружење жена “Неолит” основано је 2014. године с циљем очувања старих женских заната и традиције из овог краја и наше земље. Ту спадају рукотворине, златовез, плетeње, ткање, хеклање, декупаж и слично. Такође, чланице овог удружења преносе познавање старих рецепата заборављених јела. Удружење је редован учесник разних манифестација у широј околини и освојило је неколико десетина признања и пехара на разним такмичењима. До сада су чланице више пута учествовале у хуманитарним акцијама. Сарађују са другим удружењима грађана, спортским клубовима и са старчевачком школом. Баве се едукацијом младих нараштаја тако што организују радионице веза, плетeња, хеклања, ткања, али редовно организују и едукативне курсеве на којима се и саме усавршавају и уче новим занатима од искусних предавача. Већ 11 година организују такмичарску манифестацију под називом “Славски колач” која у фебруару у Старчеву окупља велики број удружења жена и посетилаца из шире околине. Заједно са МЗ Старчево организују тематске базаре на Тргу неолита. Додељено је признање за допринос очувању традиције у Старчеву.

Џудо академија “Јочић” већ годинама предано ради на развоју спорта, здравих стилова живота и спортског духа међу младима. Кроз врхунску обуку, посвећеност и професионализам, “Академија” је створила безбедно и подстицајно окружење за децу и младе, од првих корака на тамију до запажених резултата на домаћим и међународним такмичењима. Поред спортских успеха, Џудо академија “Јочић” се посебно истиче и својим друштвено одговорним радом, промовишући толеранцију, упорност и поштовање - темељне вредности џудоа. Захваљујући њиховом раду, Старчево је постало препознатљиво место на спортској мапи Србије, а број деце која се баве спортом у овом месту из године у годину расте. Додељено је признање за изузетан допринос развоју спорта у Старчеву.

М. Јовишић

Златна свадба Дивне и Мирка Алексића

Наши суграђани Дивна и Мирко Алексић, 26. јула, прославили су своју златну свадбу. Ретки су брачни парови који дочекају велики јубилеј - 50 година брака. Овакви догађаји се обележавају у присуству породице и пријатеља и буду увек јединствени и дирљиви за све, а тако је било и код Алексића.

Питали смо Дивну Алексић (рођ. Станишић) да се присети како јој је млади Мирко запао за око лета те 1975. године:

- У сећању ми је и сад као војник у белој морнарској униформи. Стајала сам код Дома културе, а он код Месне заједнице, али је био тако упадљив. До тад нисам видела лепшег мушкарца у униформи. То је била спонтана љубав на први поглед. После двадесет дана забављања ми смо се верили. Толико смо имали поверења једно у друго и знали смо шта хоћемо - објашњава Дивна.

Сећања на младу Дивну и заједнички живот у протеклих пет деценија Мирко овако дочарава:

- Познавао сам њу и њену породицу јер је она генерација моје сестре... Опстали смо овако дуго јер у браку треба имати разумевања и толеранције. Било је несугласица, али после неколико дана све прође. Пре три године сам и написао песму “Златна свадба” прижељкујући да заједно дочекамо овај дан и жеља ми се остварила - узбуђено каже Мирко.

После педесет година од судбоносног “ДА”, сећања на заједнички пут кроз брак Алексићима су пуна и лепих и мање лепих тренутака, како то иначе у животу бива, али они су веровали једно другоме, родили двоје деце и опстали заједно до данашњих дана.

Њихова порука за младе генерације је да се што више друже и да имају поверење једни у друге јер то вреди, а све остало је пролазно.

М. Јовишић

Алексићи, некад и сад

ИНТЕРВЈУ

Александар Радуловић,
ДИРЕКТОР ЈКП-а ВОДОВОД И КАНАЛИЗАЦИЈА

Чувајмо ресурсе за будућност

*Резерви воде има довољно, али је потребна одговорна
потрошња и брига о ресурсима*

Како бисте оценили тренутно стање водоводне и канализационе мреже на територији Града Панчева?

- Водоводна и канализациона мрежа на територији нашег града је у функционалном у задовољавајућем стању. С обзиром на то да је просечна старост мреже око 40 и више година, услуге које ЈКП “Водовод и канализација” пружа својим корисницима у смислу водоснабдевања и одвођења отпадних вода, никада нису довођене у питање. Домаћинства су уредно снабдевени водом, које је увек било довољно.

Који су највећи изазови са којима се суочавате када је у питању одржавање инфраструктуре?

- Одржавање старе мреже је, наравно, велики изазов јер се са повећањем старости ценовода повећава и број хаварија.

Материјали од којих су направљени старији ценоводи нису толико отпорни на временски утицај и утицаје околине тако да су подложни хаварији. У новије време са савременим материјалима за израду ценовода добили смо далеко квалитетније цеви и отпорније на спољашње утицаје. И бунари и хидромашинска опрема има свој век трајања и све се периодично поправља и обнавља. Најбитније од свега је то је да је систем увек и максимално у функцији и да наши суграђани увек имају редовну услугу воде.

Александар Радуловић

Да ли ЈКП “Водовод и канализација” ради на модернизацији мреже? Колико је то важно?

- На модернизацији мреже се редовно ради. У првом реду модернизацијом управљања радом пумпи на изворишту и у фабрици воде уравнотежен је и умирен рад система што нам је значајно смањило број хаварија и смањило потрошњу струје. Трудимо се да уз финансијску помоћ Града и Покрајине мењамо старе ценоводе на којима има већи број хаварија новим од савремених материјала. Бе-

тонске канализационе цеви, које су у подземној води, чији спојеви постају порозни, мењамо са новим, бољим, цевима и на тај начин чинимо систем сигурнијим и ефикаснијим. За ову годину је планирана и изградња соларних колектора за производњу ел. енергије на филтер станици снаге 140 KW чиме би се знатно смањила потрошња електричне енергије.

Наше читаоце занима какво је тренутно стање водоводне мреже у Старчеву? Има ли кварова?

- Водоводна мрежа у Старчеву је у функционалном стању. Редовно се одржава и испира.

Да ли су планиране реконструкције или замена евентуално дотрајалих делова мреже у Старчеву и у ком временском оквиру?

- Мрежа у Старчеву нема проблема у функционисању. Цеви су модерније, пластичне. Тренутно нису планиране реконструкције. Мрежа у Старчеву се редовно контролише, врши се замена и одржавање реонских вентила.

Има ли Старчево стабилно и континуирано водоснабдевање, нарочито у летњим месецима када је потрошња већа?

- Старчево има стабилно и редовно снабдевање водом у свим годишњим добима и временским условима, па и лети када је потрошња воде значајно већа.

Који су кључни инфраструктурни пројекти које Јавно комунално предузеће “Водовод и канализација” планира да реализује у наредних годину дана?

- Највећи инфраструктурни пројекат у наредном периоду у Панчеву је изградња водоводне мреже од Качарева до Банатског Новог Села са два велика резервоара у Качареву (један за Качарево и један за Банатско Ново Село). Овај велики инвестициони пројекат биће финансиран средствима Покрајине и у току је израда тендерске документације.

Да ли се сарађује са локалном самоуправом у вези са финансирањем великих пројеката?

- Сви већи пројекти се финансирају од стране локалне самоуправе и покрајинске владе. Обично су то пројекти које уради ЈКП “Водовод и канализација” сопственим средствима и исходује за њих грађевинску дозволу, а реализација је у надлежности локалне самоуправе.

На који начин обавештавате грађане о радovima, планским искључењима воде и потенцијалним проблемима?

- О свим нашим активностима грађани се обавештавају путем средстава јавног информисања, друштвених мрежа и наше веб-сајт странице.

Како оцењујете са-радњу са грађанима?

- ЈКП "Водовод и канализација" је у служби грађана и наравно да наша са-радња мора бити обострана и на обострану корист.

И ово лето је изузетно топло. Каква је потрошња воде, да ли је повећана током летњих месеци?

- Потрошња воде је ове године већа него уобичајено. Суша која већ дуго траје има за последицу и већу потрошњу воде наших корисника која првенствено одлази на заливање. Чим је кишни дан и падне температура и потрошња се врати у нормалне оквире. Нажалост, врелих и сушних дана ове године има

превише и то се одражава на повећану потрошњу воде.

Колико је Панчево сигурно у наредним годинама када говоримо о бунарима из којих се град и насељена места снабдевају водом? Верујемо да наши читаоци не треба да размишљају о снабдевању водом у будућности.

- Капацитет нашег изворишта се редовно обнавља бушењем нових бунара јер и они имају свој рок трајања. Али, у сваком случају, воде нема у изобиљу нарочито у сушним периодима. Грађани троше мање воде него пре 20 или 30 година и тренд је смањења потрошње воде. Начин живота и култура становања као и заштита животне средине уче нас да се понашамо рационално према свему што нас окружује, па и према води. У том смислу још има простора да се специфична потрошња воде по човеку смањи а што ће будуће генерације вероватно достићи. На тај начин чувамо резерве воде које треба да опстану и за наредне генерације.

Зорана Штјековић

Освештан нови храм

У Старчеву је освештан новосаграђени храм посвећен Св. Великомученици Марини, у недељу, 3. августа 2025. године, када славимо Св. Пророка Језекиљу. Још у јутарњим сатима, испред храма велики број парохијана и гостију дочекао је Његово Високопреосвећенство Господина Никанора Митрополита банатског који је носећи свете мошти и благосиљајући присутне унео светињу у храм. Уз саслужење шест свештеника и два ђаконa, почела је припрема престола за полагање светих моштију и освећење храма. Након припреме престола и одређених молитви кренула је литија око храма у којој је Митрополит носио Свете мошти, а свештеници певали тропаре и освећеном водицом кропили зидове храма. По уласку у храм у свети престо уграђене су мошти и запечаћене са воскомастиком који је припремио седми свештеник. Затим је Митрополит са светим миром помазао зидове и иконостас, а свештеници исте кропили водицом у знак освећења. По завршетку чина великог освећења храма настављена је Света Архијерејска литургија. За време малог хода протојереј Зоран Малетић, парох прве парохије и старешина храма је унапређен у чин протојереја - ставрофора и награђен правом ношења надпрсног крста. Том приликом Митрополит се захвалио протојереју Малетићу за више од 42 године оданог рада и пожртвованости за рестаурирање два и као круну свега, изградњу новог храма. Након Свете Архијерејске литургије, један део заслужних је добио грамате задужбинара, великих добротвора и добротвора, а Саша Никић је, на предлог Митрополита одликован орденом Св. Теодора вршачког. Том приликом митрополит се захвалио свештенику и парохијанима на брзој и квалитетној изградњи велелепног храма у Старчеву. Парохијани су припремили послужење за све који су били при-

Радови на Дому културе

Старчевачка кућа културе

Дом културе у Старчеву, једна је од најактивнијих установа културе у Граду Панчеву. Број и квалитет програма који се из месеца у месец реализују у оквиру њега знатно превазилази просек установа сличног ранга.

Међутим, зграда Дома која је уселена 1960. године непрекидно се троши, а обнављања и улагања у њено одржавање са изузетно скромним буџетом током године, не стижу да је чине виталном у односу на њен реноме. Најболнија тачка овог објекта свакако је кров, који захтева капитално улагање, односно потпуну реконструкцију, која знатно превазилази буџет текућег одржавања са којим Дом културе располаже.

Ипак, то не оправдава да се уради све оно шта се може. Тако је нова сезона грађевинских радова у старчевачком Дому културе, започета интервенцијама на дрвеним кровним оплатама. Снажни удари ветра, и најезде голубова допринели су да је дрвена опшивка између крова и зграде на доста места отпала или прети да отпадне. Управо се једна од претњи и десила под снажнијим налетом ветра који је покидао једну од дасака на главној кули. Међутим, брзо се реаговало и у року од неколико дана претња је санирана. Отишло се и корак даље па је ојачана и предупрегнута и оплата на још три критична места. Висина радне машине искоришћена је и да се у деловима где се интервенисало, дрвена оплата премаже заштитним премазом, као и да се очисте олаци тамо где је могло да се то досегне.

Освећење

сутни тог дана у храму и присуствовали великом освећењу наше светиње. Након разговора са парохијанима у порти храма, Митрополит се, заједно са свештенством и званицама упутио у ресторан где је била припремљена трпеза за госте.

Управа парохије и Црквене општине се захваљује сваком појединцу који је, на било који начин помогао изградњу нашег храма.

GLIGORIĆ STAR

PANČEVAČKI PUT 32 STARČEVO

tel. 013/631-129; mob. 060/633-70-71

**SVE za vas
i vašu kuću!**

- * SVE za grejanje
- * SVE za struju
- * SVE za vodu
- * SVE za fasade
- * SVE za gipsarske radove
- * blokovi, cigla, građevinski materijal
- * cevi, profili
- * šrafovska roba
- * okovi
- * bicikle i prateća oprema
- * akumulatori
- * lakovi, farbe
- * žice i komponente za ograde
- * MIKS MAŠINA (miksovanje boja)
- * sijalice za automobile i kamione
- * Brisači šoferšajbne
- * Posuđe metalac

RR GLASS

**Maršala Tita 61a
Starčevo**

radmila.rrglass@gmail.com

063/89-10-368

066/95-61-521

- * Производња и уградња ауто стакала свих врста.
- * Тракторска стакла
- * Стакла за грађевинске машине
- * Застакљивање грађевинских објеката
- * Резање стакала на меру
- * Полице, витрине, столови

PRODAVNICA

N₂M

Vuka Karadžića 34 Starčevo

- rinfuzna roba
- prehrambeni proizvodi
- smrznuta roba
- voće i povrće
- i sve drugo za vaše domaćinstvo!

U VAŠEM KRAJU I ZA VAS!

Старчево, Лењинова 41
Тел/Факс: 013/631-032

ПОШТОВАНИ СТАРЧЕВЦИ,

код нас можете набавити по повољним
ценама следећу робу:

- * **ЦЕВИ** квадратне, правоугаоне, округле и поцинковане
- * **водоводни, санитарни, канализациони и електроматеријал**
- * **електроде, брусни и резни алат**
- * **цемент, креч и беомал**
- * **гитер блок, монте, циглу и бетонско гвожђе**

Хвала вам што куйујете код нас.

СТОМАТОЛОШКА ОРДИНАЦИЈА

“Др Соколовић“

НОВОСАДСКА 11 СТАРЧЕВО
064/66-88-771 и 013/633-173

* * *

* *пломба*

* *каменац*

* *заливање фисура*

* *парцијална протеза*

* *тотална протеза*

* *визил протеза*

* * *

Погребно предузеће

Крила Анђела

Иве Лоле Рибара 27 Старчево
Петра Прерадовића 29 Панчево
(код Болнице)

Телефон: 069/32-42-443

- * Најповољније цене комплетна опрема *
- Вршимо услуге спремања покојника, облачења и шминкања
- * Организација целе сахране
- * Папирологија
- * Заказивање сале за даће
- * Свеће
- * Црнина
- * Цветни аранжмани
- * Превоз на територији целе Србије и иностранства
- * Наплата преко ПИО-фонда
- * 00-24

trgovinska radnja

MAKI JEDAN

kod ambulante

**ROBA ŠIROKE POTROŠNJE*

**HLADNO OSVEŽENJE*

RADNO VREME 24h

у Ђерму

Мирјана Симијоновић, наша суграђанка Да идемо само напред...

Ексклузивни гост препознатљиве рубрике текућег броја "Старчевачких новина" је Мирјана Симијоновић (девојачко Калкан), рођена је 1957. године у Панчеву, од родитеља Савке и Миће, уз још старијег брата Бошка. Одрасла је у Банатском Новом селу, где је и завршила основну школу, а потом и хемијску школу у Панчеву.

Почела је да ради 1978. године у "Петрохемији", где је остала пуних 36 година, када се и пензионисала. Пре 46 година доселила се у Старчево, у које је, како каже, довела љубав, након чега се удала за Милоша, чувеног шампиона Југославије у боксу и надареног песника. С њим је на пут извела Марка и Марину. Од ћерке су добили унуке Вишњу (20), Матеју (17) и Вању (15), као и Мијата, који има годину дана. А од сина имају Вука (15) и Искру (11).

Како је одрасла мала Мира?

- Моји родитељи су били земљорадници, а брат је био старији од мене десет година, тако да ме малтене нико није чувао кад они оду на ниву. Остајала бих рада код куће, са мојим животињцама, а једино је баба је била ту са мном.

Имала сам здраво одрастање; биле су дудине свугде окол по улици, а око мене бирићи, пачићи, који су ми били најбољи другари. Заправо, сви у комшилуку су имали сличне животње и чували су их напољу. Живела сам у једној малој улици, која се звала Колонија и ту нас је било много деце. И сви су имали неке такве љубимце, које смо заједнички терали и чували у оближњој шумици, где смо се и играли. Људи су тада правили циглу да би зидали куће, након чега су онда на тим местима остајале рупе, које су потом пуниле кише и ту смо се купали. То нам је било и *море* и *базен* и ником ништа није сметало и нико није био болестан. Имала сам у дворишту неке јабуке и све друго изузев трешања, које су биле најпримамљивије воће, па сам, заједно с другом децом, морала повремено да их "позајмљујем" у комшилуку. У близини су неке комшије, Румуни, имали винограде, па смо умели и да се скупимо и одемо тамо да крадемо грожђе. Међутим, тада су постојали чувари поља, такозвани *бокшери*. И један од њих, чика Васа, знао је да нас појури на својем бициклом, а ми се јадни тада мало шћућуримо, па био неко бацио "улов", док би га неко сакрио испод мајице.

Мирјана Симијоновић

Детињство...

- Тата је Босанац, мама Личанка, али нису били строги. Били су онако као сви родитељи у оно време: када те погледају, знаш колико је сати. Међутим, сама по себи, била сам веома послушна, нарочито зато што сам била много млађа од брата Бошка, који је, када нешто згрешим, умео да ми

удари васпитну чвргу... Све у свему, детињство је протицало у тој некадашњој романтичној и финој атмосфери, уз много дружења са комшијама, јер нисмо имали телевизоре, нисмо имали телефоне. У ствари, постојао је један те-ве пријемних у комшилуку. И онда бисмо се ми, деца, увече у 15 до 8 скупили да сви заједно погледамо цртани и рекламе. После је ишао и "Дневник" у 8 сати и онда нека серија, попут културних, као што су "Дуго топло лето" или "Бонанца". Када бисмо то одгледали одлазили смо кући на спавање.

Школа...

- Школовање ми је ишло без неких нарочитих проблема. Била сам одличан ђак у основној школи, а добром сећању остала ми је учитељица Дојна. Учествовала сам у приредбама, певала у хору, ишла у библиотеку... Било је онако скромно и лепо, а и баш смо се фино дружили. Ништа ми није било проблематично, а највише сам волела српски и да рецитијем. Слично је било и у средњој школи. Уписала сам

ПАНЧЕВО ТО ЈЕ КАД СЕ ВРАТИШ, А У КАФАНУ "ЂЕРАМ" ТРЕБА ДА СВРАТИШ

- * СПЕЦИЈАЛИТЕТИ ДОМАЋЕ КУХИЊЕ
- * ОРГАНИЗАЦИЈА ПРОСЛАВА
- * ТАМБУРАШИ
- * РЕЗЕРВАЦИЈЕ 062 478 394

кафана
Ђерм
Старчево

хемијску са још четири-пет другарица. Тада је та школа била на гласу, зато што је најављивано да ће бити отворена трећа фаза “Азотаре“, садашња “Петрохемија“, што се касније и мени наместило. Завршила сам је без неких траума, ишло је онако, што би се рекло, као подмазано.

Девојачко доба...

- У то време сам се бавила фолклором, када је основан у Новом Селу захваљујући Бати Марчетићу. Поред играња кола, ишла сам и на “Сусрете села“, када сам рецитовала, па сам долазила у Старчево. Негде у то време, са 17 година срела сам и Милоша, будућег мужа. Први пут смо се видели на једној сахрани, када је умрла мама његове другарице из гимназије, с којом сам и ја била блиска. И после сам сазнала да је рекао једном другару “видео сам једну малу и ако је смувам, оженићу је“. У то време је имао 18 година и био уписао правни факултет, а ја кренула у четврту годину хемијске. И он ме сретне на станици, те 1975. године, када је било само: “Ја сам Милош, ја сам Мира“. И све је готово на први поглед, па смо до његове смрти пре четири године били заједно.

Породица...

- Четири године смо се забављали, а онда смо се узели. Завршила сам школу, он је ишао на факултет, па се после посветио боксу. Некако, нисам баш била рада да се удам док се не запослим... И када сам почела да радим, у септембру 1978. године, уследила је свадба годину дана касније. Исте године у децембру добили смо сина Марка. После тога је Милош отишао у војску, а родила се Марина. Зидали смо кућу и тако смо, сто, провели свој живот гајећи децу. Е, после су се деца ишколовала, а Марко је почео да игра одбојку и био веома успешан. Марина се прва удала, добила децу, а потом и Марко. И пресрећна сам јер имам чак шесторо унучади.

“Петрохемија“...

- Та фабрика је почела да ради 1977. а годину дана касније формирана је лабораторија. Пријавила сам се за то место преко конкурса и посао добила тим путем без икакве везе. Заправо са биром

је примљено нас седамдесет! Најпре сам радила у лабораторији за прераду воде целе “Петрохемије“. Наиме, ова фабрика креће још од Дунава, од воде те реке, до дестиловане воде. Ту има разних сегмената производње у вези са поменути процесом са водом. Е, ту сам провела време до две године пред моју пензију, онда сам прешла да радим на анализи бензина. Све у свему, веома сам задовољна својим радним вештом. Додуше, морам да истакнем да сам радила до краја у три смене, јер наш посао је такав да фабрика не сме да стане. Али, није ми било тешко. Притом, нисам имала ни неких великих проблема са загађењем, јер сам радила у лабораторији за анализу воде која је била релативно чиста, тако да није било неких испарења. Једина лабораторија која је била мало проблематична, то су били бензини.

Старчево...

- Веома лепо уклопила овде, јер сам и раније познавала многе Милошеве другаре, којих је имао баш у великом броју. Сви су ме лепо прихватили и ево дан-данас лепо живим са комшијама. Само да споменем на пример Косту и Коку Аћу, па покојне Драгојерце, Перу и Лиљу, Перицу и Илинку Митић. Преко је био Сава Живковић и његова жена Слоба, па Бранче и Милка Адамови, па Милошев ујак, Живко Вучковић, па Борко и Олгица Ђорђевић, Аница и Ђурица Грахорац. Са Боцом Јовановићем смо били веома добри, који нам је при изградњи куће сву арматуру урадио бесплатно, тако да му се не могу никада одужити. Само да напоменем, када смо ми зидали кућу, није било плаћања, све радило на мобу. То су била заиста прелепа времена...

Старчево, данас?

- Старчево нам је изузетно лепо. Имамо све што треба, али центар посебно фантастично изгледа. Баш нам је светски...

Тако ђовори ова скромна, вредна и љубљена Старчевка, а својим суздржанима ђоручује:

- Да идемо само напред...

дружио се

Јордан Филиповић

ЕКО: Рециклирај!

Мирјана Горуновић рециклира

□ ЕКОЛОШКА АКЦИЈА ТРАЈЕ > Месна заједница Старчево наставила је сталну акцију прикупљања рециклажног материјала (пластични затварачи - чепови) у склопу заједничке акције “Чеп за хендикеп“. Једанаеста тура чепова је предата, а прикупљање нове, десете, је у току! Акција се наставља и даље - у ајнфурту зграде Месне заједнице налазе се рециклажне кутије у које и ви можете одложити чепове и на тај начин, рециклирајући, учествовати у овој трајној акцији која за циљ има и хуманитарни карактер. Од недавно, у рециклажно двориште нашег ЈКП-а “Старчевац“ можете одложити и прикупљену пластичну амбалажу (ПЕТ боце). Рециклирајте!

ДЕЦА ИЗ КОМШИЛУКА

□ ДУЊА ПАВЛОВИЋ је рођена 2015. године у породици Јасмине и Дејана Павловића, а има и старијег брата близанца Страхињу. Од 1. септембра кренуће у четврти разред старчевачке основне школе. До сада је била одлична ученица, а у школи највише воли часове физичког васпитања. Још као мала је показивала велику еластичност тела и по кући изводила разне гимнастичке фигуре. Када је имала пет година, мама јој је предложила да се упише на фолклор у месном КУД-у “Неолит“.

Дуњи се допало то што се са фолклором путује на наступе свуда по Србији. Свиђају јој се и народне ношње, а највише воли кореографију *Иџара из Пчиње*. Осим фолклора, Дуња воли и фудбал. Овај спорт је заволела захваљујући брату Страхињи који ју је стално наговарао да игра с њим фудбал још док су били мали. Већ годину дана је члан Фудбалског клуба “Борац“ где тренира са братом у мешовитом тиму дечака и девојчица. На тренинзима највише воли кад се игра фудбал и кад се шутира на гол. Добро се сналази и у нападу и у одбрани, али ипак мало више воли кад се треба изборити за позицију и дати гол. Недавно је учествовала са тимом на турниру који је одигран на Општинском стадиону у Старчеву и када су освојили прво место, о чему са поносом говори. Као посебно искуство, Дуња истиче и учешће на радионици веза, хеклања и плетења ове године у Удружењу жена “Неолит“ и каже да јој се највише допало да везе. Ова свестрана девојчица препоручује вршњацима да испуне слободно време тако што ће се бавити неким спортом, што ће им омогућити да израсту у здраве и добре људе.

М. Јовишић

КУЛТИватор

историја, култура и млади

Историја

Борба за изградњу цркве (2)

„Налогe виших власти против воље наше, наш црквени председник хоће да изведе, мада нема осим свог таста одборника уз себе још 5 до 6 скупштинара. А 7 одборника, под-председник и нас 24 скупштинара стојимо на станошћу да приступимо зидању цркве, парохијског стана и избору пароха, када се спор са манастиром Војловицом због тих 90 ла-наца земље решио буде, те тада ћемо сви вољно бирати свештеника и задати свету цркву. И извршио се избор пароха и изабраше честитог свештеника Петра Максима, председник са његови неко-лико пристаха, ми се уз горњу изјаву оградисмо, јер остасмо при своме. Наредују нам истраге, прете нам рас-пустом, и наш председник, кога изабрасмо као млађег, држећи да вољно и орно са нами радити, да остваримо ово велико дело, постаде предлагач да се ова скупштина распусти и њега постави са устарабарским (бескимењачким прим. аут.) одбором на челу.

Шта нам остаје? Свесни своје скупштинарске и одборске дужности, не огрешавајући се о своју са-

вест, бранићемо своје оправ-дано становиште не плашећи се хоћемо ли бити распуштени или не. Пред нашим очима лежи аманет наших старих, који су својом крвљу и знојем стекли те те-ковине. Ово бранимо, јер смо њихови потомци, нећемо да наши потомци нама никад пребаце, да нисмо били свесни своје дужности и своје право олако из шака дали.

Зидаћемо свету цркву и све али тада, када правда своју последњу реч, тада ћемо весело сви листом сложено то урадити на задовољство Старчева и Српства. А овако силом нећемо, па ма шта урадили са нами. Зар је боље силом кад је могло лепше и правље, да се за народ ради са народом заједнички.”

Да је био присутан и политички анимозитет према члановима црквених тела надлежних за управљање ма-настиром Војловица, те да је од стране старчевачких прис-талица радикала настављен и након изградње цркве св. Пантелејмона у Старчеву е-видентно је из следећег писма објављеног у 279. броју но-восадске „Заставе” 22. де-цембра 1911. године. Текст

је подругљивог назива и гласи „Из подрепашлука”, а у њему се често јављају изрази подрепаш, алмажан или са-мосталац, што је био погрдан епитет којим су радикали етикетирали политичке неистомишљенике блиске мађарским властодршцима.

„Из Старчева доби-вамо ове редове: Јављамо вам, да смо подигли нашу цркву, коју до сада нисмо имали, него смо одлазили на богослужење у манастир Војловицу. И баш зато су наши стари више пута прео-прављали манастир, па и данас има још старијих људи, који су подизали на манастиру велики торањ. По-магали су манастиру и радом и новцем. У манастиру има две старе, окрзане литије, које је некад Старчево дало начинити и поклонило манас-тиру. Када смо сада ми поди-зали своју цркву, војловачки архимандрит Ананијев обећао нам је, да ће нам, када црква буде готова, усту-пити коплја од оних старих литија, која су још добра и јака, те ће нас тако јевтиније стати. Јест, али сад дође решење од алмажанско-под-репашког саборског одбора, да нам манастир не сме усту-пити та два коплја, него нека и даље леже у буцаку под торњом у прабини. Таки су ето подрепаш, алмажани и самосталци пријатељи на-

уредује: **Далибор Мепен**

роду - на делу. Њихов са-борски одбор место да нам је помогао још новцем, да подигнемо себи цркву, он ево не да нам из пакости ни два стара коплја, која у ма-настиру једе прашина. Кад нам је то прошле недеље јављено, били смо баш пред нашом новом црквом. Један од досадашњих наших под-репаша кад је чуо, какви су подрепаш пријатељи на-роду, довикнуће: О, људи! Та овај садашњи саборски одбор заиста је подрепашки и хајдучки. Гле, какви су сада на делу, а како су нам пред изборе за црквени сабор ла-гали алмажани и подепаш из Панчева, који су нам пуна кола довлачили њихових лажљивих новина пуних обећања, а још пунијих лажи и клевета против радикала, који су били истински прија-тељи народни. Како су само лагали, да ће сви радикали из саборског одбора бити позатварани и да су неки већ и затворени. Зар није срам после тих грдних лажи и да иду још по свету?! Нисам више подрепаш, а не сме ни један човек за тим лажовима.”

(крај)

Упознајмо се...

Како се зовеш?
- **Тамара Петровић.**
Како те зову?
- **Таша.**
Кад си рођена?
- **22. августа 2011.**
Како би себе описала у јед-ној речи?
- **Комуникативна.**
Школа?
- **Основна школа „Вук Стефановић Караџић”.**
Шта радиш у слободно време?
- **Слушам музику.**
Коју музику слушаш?
- **Народну.**
Омиљена песма?
- **„Слике у оку” од Луиса.**
Омиљени певач?

- **Љубиша Стојановић Луис.**
Омиљена певачица?
- **Лепа Брена.**
Најдражи стих?
- **„У твоје око слике су јасне, срећна ћеш живети.”**
Шта ти је важно у музици?
- **Текст.**
Шта те опушта?
- **Музика.**
Шта гледаш на телевизији?
- **Квизове.**
Шта не гледаш на телеви-зији?
- **Ријалити програме и по-литичке емисије.**
Омиљена књига?
- **„Аги и Ема”, Игора Ко-**

ларова.
Омиљени филм?
- **„Лето када сам научила да летим”.**
Омиљени глумац?
- **Драган Јовановић.**
Омиљена глумица?
- **Драгана Мићаловић.**
Омиљени спорт?
- **Пливање.**
За кога навијаш?
- **За „Партизан”!**
Где излазиш?
- **У Старчеву.**
Шта је за тебе љубав?
- **Искреност.**
Шта си као мала маштала да ћеш бити кад одрастеш?
- **Васпитачица.**
- **Чега се плашиш?**

- **Мрака и висине.**
Шта ти смета код других?
- **Дволичност.**
Твоја врлина?
- **Искреност.**
Твоја мана?
- **Брзоплетост.**
Најбољи другови?
- **Јован и Вељко.**
Најбоље другарице?
- **Лана, Николина и Наташа.**
Шта би поручила младима у Старчеву?
- **Не дајте да вам руше самопоуздање!**

НАШИ У БЕЛОМ СВЕТУ: Бранислав Ђуришић

Бранислав Ђуришић

**Да подсетимо
Старчевце о коме се ради...**

- Зовем се Бранислав Ђуришић, рођен сам 1986. године у Панчеву. Основну школу сам завршио у Старчеву, средњу у Панчеву, а вишу школу у Београду.

Где сада живите?

- Тренутно живим у Бад Лаер, лепом бањском месту у ком живи око 9000 становника. Ово место се налази у Немачкој, у покрајини Доња Саксонија, округ града Оснабрик који је између осталог познат и по томе што се у време Другог светског рата на простору овог града налазио логор у коме је у периоду од 1941. до 1945. године било заробљено око 6.500 југословенских официра. После рата, заробљени који су преживели бомбардовање логора остали су да живе у том граду, основали заједницу и цркву Светог Ђорђа на плацу који су добили од локалних власти. У склопу цркве се налази и црквени дом где се одржавају часови српског језика, веронауке и

фолклора које похађају деца школског узраста. Ту се организују и разне манифестације

где се сви са простора бивше Југославије радо сусрећу и уживају у дружењу.

Шта тамо радите и како сте се снашли?

- Овде сам већ шест година и могу рећи да сам се лепо снашао. Стекао сам познанства са много људи различитих нација и иако сам тамо странац, осећам се прихваћено, што много значи... Тренутно радим као оператер у погону за производњу фасадне цигле, а поред тога, као додатни посао, радим сервисирање, поправку и продају електро-скутера, електро-ортопедске опреме и електро-бицикала, који су тамо веома заступљени.

**Има ли носталгије?
Да ли долазите у Старчево и колико често?**

- О повратку се увек размишља и надам се да ће у једном тренутку, када се стекну услови, доћи и до тога... У Старчево долазим радо, кад

год ми се пружи прилика иако ме од Старчева дели око 1600 километара... Што би рекли - свуда поћи, кући доћи...

**Шта бисте поручили
Старчевцима, онима који
размишљају о одласку и онима
који остају?**

- Одлазак у непознато, у *бели свет*, где је скоро све другачије, где је неки други менталитет, језик, култура, уопште није лак. Али, уз помоћ родбине која ми је пружила помоћ кад је било најтеже, у самом почетку, касније је све било лакше...

Ако размишљате о одласку у иностранство, морате имати јасан циљ, наоружајте се стрпљењем и размишљајте о пресељењу у мања места, јер су по мом мишљењу она много уређенија, лепша и мирнија од великих градова који се тамо налазе...

Велики поздрав мојим драгим Старчевцима!

П. Андрејић

СТАРЕ СЛИКЕ СТАРЧЕВА

□ На фотографији, коју нам је уступио Жарко Мојсиловић је фолклорна секција Дома културе "29. новембар" из Старчева са наступа у нашем месту почетком осамдесетих (1982. или 1983. година). Ансамбл је изводио "Влашке игре из Црноречја". На слици су с лева на

десно: Горан Добросављевић, Виолета Јоксимовић, Жарко Мојсиловић, Виолета Стевовић, Зоран Радоичић, Лела Новичић, Зоран Лаловић (не види се у потпуности), Верица Лаловић.

П. Андрејић

СВА НАША СТАРЧЕВА

Пише: Пејтар Андрејић

ЈЕДНО ИМЕ - ЧЕТИРИ ЛИЦА: ПРИЧЕ ИЗ РАВНИЦЕ, СА ПЛАНИНА И ЈЕЗЕРСКИХ ОБАЛА

Када се чује за Старчево, најчешће се помисли на ово наше насеље у јужном Банату. Међутим, иза овог имена крије се још неколико места која носе исто име, свако са својим посебностима, причама и наслеђем. Овај икејс ошвара крајку серију новинских прилога о местима која деле име, али не и судбину. Обишао сам сва Старчева и желим да вас упознам са њима. Прво на реду било је село Старчево у општини Пејровац на Млави, а сада је на реду Старчево у - Бугарској

Старчево у Пирину, Бугарска - име изнад граница

Када смо започели серију текстова под називом "Сва наша Старчева", нисмо ни слутили колико ће та иста реч - *Старчево* - открити слојева значења, прича, судбина и културних пресека. У првој причи боравили смо у Старчеву код Петровца на Млави, у једном скромном, али достојанственом селу источне Србије. Сада се, метафорично и географски, померамо преко границе - у југозападну Бугарску, у Пирин, где се налази још једно село са истим именом: Старчево.

У подножју планинског масива Пирин, наомак границе са Грчком, скривено је мало село Старчево - место у којем време не жури, а историја шапће са прага старих кућа. Без великих знаменитости и без туристичке помпе, ово бугарско Старчево носи тиху тежину Балкана: планину, винску лозу, старе приче и живот који одолева заборава.

Старчево у Бугарској је мало планинско село, смештено у општини Сандански, у Благоевградској (Пиринској) области. То је простор на који се надовезују

Добро дошли у Старчево!

три утицаја: словенски, медитерански и балкански, свако са својом бојом и ритмом. Само село лежи на падинама планинског масива Пирин, недалеко од границе са Грчком, у региону који историја не пита чији је био - само колико је издржао.

Иако малобројно, Старчево у Пирину живи са посебном тишином. Његове улице су уска прева од камена и земље, куће најчешће једноспратне, с дрвеним верандама и

покривене црепом из неких прошлих времена. Мештани су већином старији људи, али понеки млади потомци долазе током лета или празника, чувајући везу са завичајем.

Село је део ширег етнографског подручја Пиринске Македоније, које је у својој сложеној прошлости било под разним уливима - бугарским, грчким, османским, па и југословенским, у временима ратова и подела.

Упркос свему, село се није расуло: можда јесте у бројкама, али не у суштини. Чува се говор, дијалекат, песма, и понека прича која се препричава на трему уз чашу ракије, или тик уз пећ, док се напољу гушта планински ветар.

Једна од највећих вредности Старчева у Пирину јесте природни контекст у којем се налази. Наомак је чувеног града Сандански, поз-

Планински пејзаж Старчева у Бугарској

Школа и пошта

натог по лековитој клими, минералним изворима и благим зимама. Нешто даље је и Мелник, најмањи град у Бугарској, али и један од најзначајнијих историјских и винских центара. Цео регион има посебан мирис - од смоле борова и ароме вина, преко топлог камена и дивљих трава.

Старчево у Бугарској се не истиче као туристичка дестинација, али можда баш зато јесте чаробно. У њему нема ништа спектакуларно, али има све што један тихи живот тражи: поглед на планину, мирис старинског хлеба, дим из димњака и једну реч - *осиџајши* - коју овде још увек не изговарају са резигнацијом, већ са убеђењем.

Као и у случају његовог имењака поред Петровца на Млави, и ово Старчево је пример места које не носи славу, али носи тежину времена. Некада су овде пролазили каравани, борци, учитељи, чобани, избеглице. Данас пролазе углавном ћутљиви облаци, птице, и покоји ретки посетиоци који траже нешто што више не постоји у градовима: време које никуд не жури.

И заиста, по самом доласку у ово село седеди смо дуго у хладу паркића у центру села и нико нас није приметио - јер никога није било да дангуби по улици. А када су нас видели, мештани су нам се придружили и дуго смо остали у пријатном разговору и поређењима овог и оног Старчева, нашег и њиховог начина живота и свакодневице. Разговарали смо и са кметом који нас је упутио у то како функционише локална

□ На југозападним падинама Пирине, близу Санданског и познатих мелнишких винограда, у општини Петрич, лежи мало село Старчево - неprimетно на мапи, али дубоко укоренено у тишини и времену. Оно броји 641 становника, углавном су то Бугари. Мештани причају да се у близини некад налазило братство старих монаха који су лечили травама и молитвом, а још се и данас у шуми показују зидине "старог манастирчета" које нико више не помиње по имену. Само кажу - старчево, то место је *сџарчево*. Отуд - Старчево, место где историја није записана, већ остаје у шапату.

самоуправа у Бугарској и како, заправо, опстаје овако мало место стишњено на географској, али и на тремећи историје...

Старчево у Пирину можда нема шта да понуди у материјалном смислу, али у духовном - има много. То је једно од оних места где историја није уклесана у споменике, већ у лица људи, у обрасте гробове, у мирноћу погледа. Тамо где се реч не изговара узалуд, и где име - ма колико било често - звучи јединствено.

У следећем броју, идемо тамо где Старчево није ни село ни варош, већ - острво. У срцу Скадарског језера, на граници Црне Горе и Албаније, лежи мало и заборављено острво Старчево. Шта је остало од манастирских зидина, какве птице тамо слећу, и зашто име опстаје и када људи оду - открићемо у трећој причи серијала.

АПОТЕКА Filly

Naši ljubazni farmaceuti čekaju Vas
na dobro poznatoj lokaciji u Starčevu

Filly apoteka Starčevo
Pančevački put 2, Starčevo
Tel: 013/631101; 062/220329

ponedeljak-petak: 07h - 20h
subota: 08h - 17h
nedelja: 08h - 13h

Za Vas smo spremili:

- **SVAKODNEVNE AKCIJE I PROMOCIJE** •
- **ŠIROK ASORTIMAN KOZMETIKE I SUPLEMENATA** •
- **HIT CENE** •
- **PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **BABY KLUB PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **SAVETOVALIŠTE SA FARMACEUTIMA** •

Filly apoteke
filly_apoteke

SA NAMA JE LAKŠE

Bambalići

PIZZERIA i FAST FOOD

Hvala na ukazanom poverenju!

Borisa Kidriča bb
Starčevo

- **ROŠTILJ** za sve vrste proslava -
- **veliki izbor PIZZA** -

Radno vreme: 10 - 22 h

* **Ponedeljak - neradni dan**

BESPLATNA DOSTAVA
ZA PORUDŽBINE PREKO 1000 DINARA
(dostava radi 15-22 sata)
Telefon: 062 18 80 141

Старчевачке бразде

Актуелно: Узгој лубеница и диња

Нема ништа укусније, слађе, али и здравије што нас може лети расхладити од лубеница и диња. С једне стране садрже висок проценат воде (до 90%) и малу количину шећера, а с друге стране богате су витаминима и минералима. Вреди истаћи да диња има висок садржај калијума (смањује крвни притисак) и влакана (помажу варењу и пробави), док лубеницу карактерише присуство ликопена (снажан антиоксиданс, даје јој црвену боју) и цитрулина (смањује крвни притисак, релаксира и смањује бол у мишићима).

Старчевци се већ годинама уназад снабдевају домаћим лубеницама и дињама код Илије Брозине (67) на штанду у центру код "Гомекса". Овај Старчевац више од тридесет година се бави производњом лубеница. Каже да је раније бостан продавао возећи га трактором по улицама Војловице, али то се данас више не исплати због цене горива. Све што произведе сам продаје у Старчеву, а каква је рачуница једног произвођача лубеница, Илија објашњава:

- Буде исплативо ако пада киша и време буде без дугих суша. Раније је ланац бостана био у вредности 6-7 ланаца жита. Сада то више није тако. Ове године сам уложио око 120.000 динара у семе, хемију и ђубриво. Са ценом бостана од 50 дин/кг и диње 100 дин/кг тешко ћу тај новац да извучем, а свој рад да не рачунам - каже Брозина.

Посла око лубеница има још од фебруара када почињу послови око расада за који је задужена Илијина супруга Славица. Нега лубенице се наставља у пластеницима где мора да се води рачуна о температури, а овај Старчевац за своје пластенике користи две грејалице. Илијине лубенице су некалемљене, а од сорти се одлучио за *џојџан* и *џалисман*. Сеје их на ланац и фртал јер са те површине успева да их прода сам током једног лета. Диње производи из домаћег семена на знатно мањој површини на којој стане око 300 чокота.

Оно што купац увек пита је да ли је лубеница слатка, а Илија нам потврђује да су његове лубенице слатке, али ситне због недостатка влаге. Проблем је заливање лубеница у време овогодишње жетве, кад се мора у комбајне, и то се одма одрази на напредовање плода јер лубеница тражи доста воде и константно заливање. Ипак, за њих је најважније оно што падне са неба.

М. Јовишић

Информација

□ Месна заједница Старчево и ЈКП "Старчевац", у сарадњи са Градом Панчевом, очистили су дивље депоније, односно сметлишта у атару. Неке од тих локација већ су опремљене видео-надзором. Стога, позивају се мештани да не бацају смеће на недозвољене локације јер ће свака таква активност бити санкционисана.

Пчеларсџиво:

Август је месец када почиње припрема пчелињих друштава за наредну годину. Август је често без већих падавина: сушан а за пчелу бездашан, зато сваки пчелар треба да одради следеће радове на свом пчелињаку: да изврши детаљан преглед пчелињег друштва, санира слабија друштва и замени старе матице, сузбије паразите, направи клопке за осе и стршљене и мољце, да побољша вентилацију у кошници. Озбиљан проблем представља паразит варда, зато је неопходно сузбијање започети одмах после врцања меда односно крајем јула. Постоје биолошке и хемијске методе. Биолошка метода је рам грађевак. Хемијска метода је тестирање препаратима: мрављом или оксалном киселином или препаратима на бази тимол или амитраза. Треба комбиновати најмање два препарата уколико је друштво без хране. Треба прихранити шећерним сирупом да се добије довољна количина хране за преживљавање зимских пчела 15.000 до 20.000 јединки.

Горан Сјанковић
Друштво пчелара "Сјарчево"

Воћарсџиво:

За воћаре и виноградаре наставља се период изузетно лоших временских услова - високе температуре, а без кише. Краткотрајне падавине праћене непогодама само више изазивају страх од још већих штета у засадима воћа и винове лозе. Знамо да је генерално, а у зависности од микро-локације, воће или није родило или је род подбацио. У виновој лози се дешава нешто слично - дозрева пре уобичајених рокова и грожђе је због тога генерално слабијег квалитета.

Ове године вино и ракије ће бити скупљи у производњи, па самим тим и у продаји, те обратите пажњу где их купујете. Очекује се и много фалсификата.

Здрави и вредни били,

Божидар Димићрић
Друштво виноградаре, воћара и десџилера

НОВА ПИЉАРНИЦА на старом месту!

Бориса Кидрича 2 (пored Ватрогасног дома)

УВЕК свеже воће и поврће □ СИР и кајмак □
ЗДРАВА храна и ринфуз □ СВЕЖЕ млевена кафа
□ ПОСЕБНА ПОГОДНОСТ: сваког понедељка 10%
попуста на цео рачун - за све купце, без изузетка! □ РАДНИМ ДАНИМА после 14 сати БЕ-СПЛАТНА достава за рачуне преко 1000 динара!
☎ 064/2220-543

Црџице из йрошлосџи

• new edition

Пише:
Вера
Шкулић

Старчевачке йородице: Пољак

Стари корени, занайи и
тамбура - дружи део

У Старчеву су бројни уметници допринели културном животу, а породица Пољак је међу најзначајнијима. Након Пере Пољака, чији је допринос већ познат, незаобилазни су и Никола и Маја Пољак, отац и ћерка, чије је стваралаштво оставило дубок траг у локалној заједници. Никола Пољак је рођен 1950. године у мајсторској породици колара, од оца Винка и мајке Јованке. Иако је одрастао уз мирис дрвета и тајне породичног заната, одлучио је да се посвети школовању уместо да настави традицију. Иако је завршио машинску школу, своју праву страст пронашао је у уметности. Био је препознатљив по својој свестраности: бавио се фудбалом, музиком и сликарством, али је сликарство превагнуло. Никола је био изузетно ангажован у уметничком животу Старчева током 60-их и 80-их година. Основао је прву старчевачку рок групу "The Bloody Flash", ликовну групу "Фрањо Радочај", а учествовао је и у оснивању тамбурашког оркестра "Старчевачки тамбураши". За себе је говорио да је бунтовник са лиричном душом, а тај се дух огледа и у његовим сликама. Као сликар, деловао је у Панчеву, Војводини и шире, препознатљив по својим пејзажима Баната, портретима и мртвим природама.

Уметничку традицију је успешно наставила његова ћерка, Маја Пољак, рођена 1977. године. Попут оца, и она је завршила машинску школу, али је убрзо схватила да жели да следи своје уметничке склоности. Уписала је Факултет ликовних уметности у Београду, где је дипломирала сликарство. Маја је током своје каријере освојила бројне награде из области сликарства, потврђујући да се таленат и љубав према уметности преносе с генерације на генера-

цију. Уметност, сликарство Маје Пољак се базира на чичку кроз разне сликарске технике. Маја има ћерку Тару. Кроз причу о Николи и Маји Пољак, Старчево је добило значајне уметнике чије дело и данас инспирише, а њихово наслеђе сведочи о богатом културном идентитету овог места. Никола има и сина Златка (рођен 1981.) који је исто наследио уметничку ноту према сликарству. Златко је добио ћерку Милу. Лозе Пољаквих су се завршавале женском децом.

Поменимо још пар лоза Пољаквих надовезујући се на наследнике другог сина Ивана и Ане Пољак. Један од синова, (други) Ивана и Ане Пољак, Јосип (1884-1953), оженио се Аном Жалац (1883-1960). Имали су двоје деце, Марка и Магдалену, која је млада преминула. Марко Пољак, познат по надимку *Маркић* због ситне грађе, радио је као пољочувар. Оженио се Катом Пољак (1907-1986). Занимљиво је да нису били у крвном сродству, иако су носили исто презиме. Из тог брака рођено је троје деце: Магдалена, Ђура и Марија. Њихов син Ђура (1927-1987), познати хармоникаш, оженио се 1947. године Аном Лапић (1930-2001) и са њом имао сина Николу и ћерку Кристину. Никола, познатији по надимку *Нича*, такође је био хармоникаш и наставио је породичну лозу са својом супругом Катарином. Грана Фрање и Луке - упоредо се развијала и друга грана, чији је зачетник био Фрањо Пољак (1813-1873). Са супругом Барбаром Богут добио је сина Ђуру (1855-1934). Ђура се женио два пута, а са другом супругом Аном Маљевац (1859-1924) имао је шесторо деце. Њихова деца су: Ката (удата Матуша, 1883-1950), Ана (удата Ђутаја, 1886-1977), Агнеса (удата Рајковић, 1889-1921), Марија (1900-1920) и Паја (1895-1921). Паја се оженио, али није имао по-

Никола Пољак у младости

томства, чиме се ова породична лоза угасила. Паралелно је постојала и лоза Луке Пољака, који се женио три пута. Са првом супругом Катом добио је сина Филипа (1856-1900), те ћерке Ану (1856-1940) и Марију (1860-1940). Филип је са својом супругом Катом наставио лозу,

добивши сина Милета. Миле се 1901. године оженио Маријом Јамбек (1883-1908) и добили су сина Николу (1903-1929). Никола се оженио Розом, бившом супругом Паје Пољака. Међутим, са рођењем две ћерке, Кристине и Марије, ова лоза Пољаквих се, нажалост, угасила.

Милетић поново најбољи фрулаш

Најбољи три године за редом

Наш суграђанин Алекса Милетић по трећи пут је постао победник Сабора фрулаша Србије који се одржава у Прислоници. Сабор фрулаша Србије "Ој Мораво" одржан је по 38. пут од 25. до 27. јула, а последње вечери одржано је такмичење у савременом свирању фруле. По оцени стручног жирија Ми-

летић је добитник прве награде за савремено свирање. Награду му је уручио виртоуз на фрули Бора Дугић, старешина овогодишњег такмичења. Прислоница је престоница фруле Србије, а посетиоци су имали прилику да уживају у звуцима фруле, сценским наступима фолклораша и народној музици.

Циљ је дрес репрезентације Србије!

Наш даровити млади суграђанин Данило Иванков ове године је добио позив од стране Одбојкашког савеза Србије да, као перспективни млади одбојкаш, буде у њиховом спортском кампу у Караташу крај Кладова.

Данило Иванков је рођен 2012. године и пахађа локалну Основну школу “Вук Стефановић Караџић” у Старчеву.

Реци нам нешто више о свом детињству и школовању.

- У школу идем редовно и трудим се да будем добар ђак. Највише волим часове физичког васпитања, наравно, али се трудим и око других предмета. Некада ми је тешко да ускладим тренинге и учење, али, како се каже - када нешто волиш - све можеш да постигнеш.

Моје детињство је лепо, пуно игре и дружења. Још као мали сам волео да трчим и играм се лоптом, а одбојку сам посебно заволео. Брзо сам се заљубио у ту игру и сад редовно играм и тренирам.

Када је почело интересовање за спорт и одбојку?

- Одлука да се бавим спортом није случајна, већ природна - мама ми је пренела ту страст. Она је играла када је била млада и често ме подсећа колико је тимски дух и борба на терену важна у животу. Њена подршка ми много значи и трудим се да будем све бољи. На неки начин, осећам одговорност да наставим оно што

је она започела. Ипак, поред породице, много ми значи и подршка тренера. Прве одбојкашке кораке ме је научио тренер Рођа Милошевић, а касније и мој садашњи тренер Ненад Вулин. Он ме охрабрује, верује у мене и помаже ми да сваким тренингом будем све бољи.

Шта је то што је најлепше у овом спорту?

- Волим одбојку јер ме учи стрпљењу, тимском духу, борби. И када губиш, мораш да подигнеш руке и кажеш - 'ајмо даље! А када побеђујеш, не славиш сам! Одбојка је више од игре, то је поверење у другог.

За коју селекцију сада наступаш?

- Почео сам да тренирам са десет година, тада сам први пут стао на одбојкашки терен. Нисам знао ни како се правилно сервира, али сам осетио да припадност постоји ту, на терену. Било је грешака, плавих колена и лопти које су завршавале у мрежи. Гледао сам мечеве старијих селекција, навијао до промуклости, учио правила, дивио им се како не одустају чак и када је тешко.

Сада сам у пионирској групи ОК-а “Борац”. Ове године добио сам позив од Одбојкашког савеза Србије да будем у њиховом кампу за перспективне младе одбојкаше у Караташу. Тамо сам боравио десет дана са још 11 талентованих дечака са простора Републике Србије. Оданде носим сјајна искуства, знање и успомене.

Који су планови за будућност?

- Одбојка није само хоби, то је део мене. Зато су моји планови озбиљни и пуни страсти. Желим да наставим да тренирам, да се усавршавам - да будем бржи, прецизнији и сигурнији. Сањам да једног дана заиграм за озбиљан клуб, можда чак и да носим дрес репрезентације. Знам да није лако, али верујем у рад, упорност и тим.

П. Андрејић

Данило Иванков

Фудбал

Обављена прозивка играча

Са ранијих утакмица старчевачког клуба

Обављена је и прозивка играча ФК-а “Борац” и одрађен је први тренинг у оквиру припрема за старт нове сезоне. На прозивци, тренеру Миљану Блазовићу одазвало се 20 играча. Иначе, свакодневно се тренира на Општинском стадиону у Старчеву, а одиграно је и шест припремних утакмица у којима је резултат био у другом плану и где су се пртале контуре тима који ће стартовати у новој сезони. Борац је тако одмерио снаге са екипом “Младости” из Војловице, “Полетом” из Идвора, омладинцима ОФК-а “Београда”, имењак из Сакула, екипом “Будућности” из Банатског Брестовца и на крају против тима из Глогоња. Нова сезона у Војвођанској фудбалској лиги - исток стартовала је половином августа. У току је и летњи прелазни рок, а било је и промена у играчком кадру о чему ће љубитељи фудбала бити обавештени у наредном броју “Старчевачких новина”.

П. Орешковић

31 година
Старчевачких
новина